

Κι' ὁ Ῥωμηός μας θρήνο κάνει
'στὸν μ π ο υ λ τ ὸ κ Καρακατσάνη.

Λοιπὸν ἀπέθανες καὶ σὺ μ π ο υ λ τ ὸ κ Καρακατσάνη,
πρὸς θλίψιν ἀπερίγραφτον τῶν συγγενῶν καὶ φίλων
ἐκ τῶν τοσούτων ὀπαδῶν καὶ σὺ τοῦ Δεληγιάννη
ἦσο σχεδὸν ἐξαιρέσις ὄλων τῶν ἄλλων σκύλων!
Δὲν εἶχες μόνον μέλημα νὰ τρῶς καλὴν μερίδα,
ἀλλὰ συχνὰ ἐσκέπτεσο καὶ σὺ γιὰ τὴν πατρίδα.

Ἐνῶ πολλοὶ σου σύντροφοι ἀσκόπως τριγυρίζουν
καὶ μόνον ἐπαγγέλλονται νὰ τρέχουν μὲς' στοὺς δρόμους,
νὰ βρέχουν ὄπου στέκονται, τοὺς πάντας νὰ γαυγίζουν,
περιφρονοῦντες οὕτω πῶς καὶ Σύνταγμα καὶ Νόμους,
σὺ ἔβλεπες περίλυπος τὰ πράγματα τοῦ κράτους,
καὶ ὀρυγμοὺς ἐξέπεμπες πολλακίς ὀξυτάτους.

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μικρᾶς καὶ σὺ Ἐφημερίδος
ἐκάθησο σιωπηλὸς μετὰ ποικίλων ἄλλων,
κι' ὅταν ὑψοῦντο ἐξαφνα κραυγαὶ ὑπὲρ πατρίδος,
σὺ δὲν ἀνزمιγγύεσο εἰς τὸν φρικώδη σάλον,
ἀλλὰ 'στῆς συζητήσεως τὴν ἀνακατοσοῦρα
εὐχαριστεῖσο πάντοτε νὰ τρώγῃς μιὰ κουλοῦρα.

Ἐβλεπες, Ἐκτωρ, συνεχῶς μὲ θλίψιν σου μεγάλην
πῶς πάντες διηρχόμεθα στιγμὰς κρισιμοτάτας,
ἔβλεπες δάνεια πολλά καὶ φόρους καὶ σπατάλην,
κι' ἐγαύγιζες ἀνηλεῶς τοὺς τόσους ὀδοστάτας.
Κι' ἐδείχθης, Ἐκτωρ, εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα νοήμων
καθὼς καὶ ὁ Καμπούρογλους κι' ὁ κύριος Φιλήμων.

Πλὴν τέλος πάντων ὁ Θεὸς ἠυδόκησε νὰ στείλῃ
κατὰ κοράκων μελανῶν τὸ σύστημα τῶν φόρων,
καὶ οὕτω πῶς ἀνέπνευσαν καὶ ἄνθρωποι καὶ σκύλοι
καὶ πάντες ἐπερίμεναν νὰ φάγουν κατὰ κόρον.
'Ἄλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ Θεοῦ καὶ ἄλλαι τῶν ἀνθρώπων,
κι' ἓνα πρῶτ' εὐρέθηκε ὁ Ἐκτωρ εἰς τὸν τόπον.

Καὶ τώρα πλέον 'στὴν ζωὴν ὁ Ἐκτωρ δὲν ὑπάρχει,
τώρα ὁποῦ ἀνέτειλε πανευτυχῆς ἡμέρα,
τώρα ποῦ τὸν ἀφέντη του θὰ ἔκαμναν Νομάρχη,
τώρα ποῦ θὰ ἐγέμιζε τὴν φίλην του γαστέρα.
Τώρα π' ἀνθίζουν τὰ κλαδιά καὶ βγάτ' ἡ γῆ χορτάρια,
τώρα ὁ χάρος διάλεξε τὸν Ἐκτορα νὰ πάρῃ.

Ἀπέθανεν ὁ ἀτυχῆς ἄνευ στενοχωρίας,
πλὴν ὅταν ἦλθεν ἡ στιγμή, καθ' ἣν ἐψυχορράγει,
λέγεται πῶς ἐλάλησε περὶ φιλοπατρίας
κι' ἐζήτησε τὸ ὕστατον ξερὸ ψωμί νὰ φάγῃ.
Καὶ ὅταν κατενόησε πῶς μέλλει ν' ἀποθάνῃ,
ἐγαύγισεν ἡμιθανής: «Ζήτω τοῦ Δεληγιάννη!»

Διάφορα κοινωνικὰ
καὶ ἀναμιξὰ πολιτικά.

- Ἐγινε τέλος ἔναρξις καὶ τῆς βουλῆς τοῦ κράτους.
- Καὶ πάλιν ὑπεδέχθημεν τοὺς Μεγαλειοτάτους.
- Πάλιν ἡ νόσος Ἰ λ α ρ ᾶ ἐνέσκηψεν ἐσχάτως.
- Καὶ Ἰ λ α ρ ὸ τ η ς ἀρκετὴ ἐπικρατεῖ 'στὸ κράτος.
- Κοκόται συνεπλάκησαν προχθὲς μὲ Ἀστυνόμους.
- Φόνοι πολλοὶ 'στὸν Μενδρεσέ κι' ἀνάμεσα 'στοὺς δρό-
μους.
- Φεύγουν εἰς τὰς πατρίδας των καὶ οἱ στραγαλατζήδες.
- Μᾶς ἔρχονται ἡ ὀ π ε ρ α ἰ ς καὶ οἱ Λεπλεπιτζήδες.
- Παύσεις πολλαὶ, διορισμοί, καθὼς καὶ μεταθέσεις.
- Ἐπόφησαν τὰ δρό σκυλιὰ τοῦ βουλευτοῦ τῆς Μ έ σ η ς.
- Ἡ Ἐθνικὴ μας Τράπεζα πιστώσεις πιά δὲν κάνει.
- Ὁ Μίχος διορίζεται λακὲς τοῦ Δεληγιάννη.

- Μᾶς ἔρχονται καὶ βουλευταὶ πολλοὶ ἀποτυχόντες.
- Φουστανελάδες Δήμαρχοι κατέφθασαν πεινῶντες.
- Ὁ Σώμερβιλ μετώκησεν εἰς τοῦ Καλαποθάκη.
- Πολλοὶ προσηλυτίζονται 'στὸ κόμμα τοῦ Μακράκη,
κι' ἐδέχθη τὸ τρισύνθετον ἡ Καλαμάτα ὅλη.
- Τοὺς Ὑπουργοὺς ἐξάλισαν τὰ ἐν Φιλιππουπόλει.

- Ὁ Αἰ-Γιάννης τοῦ Ψυρρῆ, ὁ καὶ Χ ρ η σ τ ο κ ο π ῖ δ η ς,
μαθὼν πῶς δὲν θὰ συλληφθῆ ὁ κύριος Κ ο π ῖ δ η ς,
ὁ καὶ γαμβρὸς τοῦ Κατσανδρῆ, εὐθύς μετετοπίσθη,
καὶ μὲ ἀλλόκοτον τριγμὸν τὸ κάδρο του ἐσχίσθη.
Καὶ ἦτον ἀπερίγραφτος, ὡς λέγουν, ἡ χαρὰ του,
καὶ δάκρυον ἀνέβλησεν ἀπὸ τὰ βλέφαρά του.

- Μεγάλαι καταβάλλονται φροντίδες περὶ βρώμας.
- Συγγραφεὶ περὶ Ναυτικῶν ὁ σιρ Ροβέρτος Ῥώμας.
- Τοῦ Ὑπουργείου σύσκεψις ἐγένετο μεγάλη,
φόρον εἰς τὰ γρασιδία μας καθόλου νὰ μὴ βάλῃ.
Τὸ μέτρον εἶναι ἄριστον, γιατί, καθὼς τὰ πᾶμε,
πολὺ ὀγρήγορα θαρρῶ γρασιδία πῶς θὰ φᾶμε.

Ζεῦκι καὶ δροσιὰ
εἰς τὴν Κηφισσιὰ.

'Στῆς Κηφισσιᾶς τὸν πλάτανο, ὁποῦ δροσιαῖς σκορπίζει,
ποῦ ἔχει τὴν θεόρατη εἰς τὸ πλευρό του λεύκη,
ἡ μουσικὴ τοῦ Καίσαρη ἀπόψε παιανίζει
καὶ οἱ παρακαθήμενοι κάνουν μεγάλο ζεῦκι.
'Απολαμβάνουν τὸν λεπτὸν τῆς Κηφισσιᾶς ἀέρα,
ἐνῶ μὲ ἦχους μουσικῆς πληροῦτ' ἡ ἀίμοσφαῖρα.

Πάντες λοιπὸν ἄς σπεύσωσι μετὰ λεωφορείου
'στὸν νέον σιδηρόδρομον τῆς Ἀττικῆς—Λαυρίου,
διότι προμηνύεται ἡ συρροὴ μεγάλη
καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ χωρέσουν ἄλλοι.
Καὶ τί λαμπρὸν 'στὴν Κηφισσιὰ καφφέ βαρὺν νὰ πίνῃς
κάτωθεν δένδρων σκιερῶν καὶ τῆς ὠχρᾶς σελήνης!

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα' στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο φαρμακεῖον,

Καφφενὲ τῶν «Ἐδ Φρονούντων» — νόκτα ἡμέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντοῦρτζα — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γατσοῦρτζα.